

ZARZĄDZENIE

Dnia 1 lipca 2026 r.

W związku z wnioskiem o zbadanie spełnienia przez **SSN S.S.** wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6-9 i 24 uSN,

stwierdziwszy, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym – skazanego D. M. (art. 29 § 7 uSN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę skazanego (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte uSN),
- z zachowaniem terminu tygodniowego (art. 29 § 8 zd. pierwsze uSN) i
- czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 9 i 24 uSN),

1) wniosek odrzucić;

2) odpis zarządzenia doręczyć obrońcy i skazanemu D.M. oraz dołączyć do akt I KK 308/25;

3) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN S.S.;

4) zakreślić sprawę w repertorium KB jako zakończoną w inny sposób.

UZASADNIENIE

Kodeks postępowania karnego nie przewiduje w niniejszym wypadku obowiązku sporządzenia uzasadnienia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne (por. art. 99 § 2 k.p.k.). Jednakże – z uwagi na odrzucenie wniosku – należało je sporządzić.

Wniosek nie spełnia wszystkich wymaganych prawem wymogów, nie wskazuje bowiem na sposób postępowania sędziego po powołaniu oraz tego, jak okoliczności związane z powołaniem oraz sposób postępowania sędziego po powołaniu – w rozumieniu art. 29 § 5 i n. uSN – miałyby wpływać na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności w okolicznościach tej konkretnej sprawy. Podane przez wnioskodawcę okoliczności związane z powołaniem sędziego musiałyby zawsze (a więc niezależnie od okoliczności konkretnej sprawy) prowadzić do wyłączenia sędziego, co jest sprzeczne z treścią i celem art. 29 § 5 uSN. Nadto, pogląd prawny wyrażony przez sędziego, do którego odwołuje się wnioskodawca nie może być podstawą do żądania wyłączenia sędziego. Przyznanie racji wnioskodawcy w tej mierze musiałyby na zasadzie logiczności prowadzić do absurdalnego wniosku, że sędzia w Polsce może orzekać tylko raz w

sprawie z określonym problemem prawnym, gdyż orzekanie w kolejnych sprawach z tego typu problemem oznaczałoby, że sędzia – z uwagi na wcześniej zajęte stanowisko – przestał być bezstronny. Wymogów określonych w ustawie nie mogą natomiast zastąpić powoływane przez wnioskodawcę judykaty.

W niniejszej sprawie brak było podstaw, aby o odrzuceniu wniosku zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką. Artykuł 29 § 11 uSN przewiduje co prawda obligatoryjne zawiadomienie organu samorządu zawodowego w razie odrzucenia wniosku złożonego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Przepis ten jednak odnosi się wyłącznie do pełnomocników, nie obejmuje swoim zakresem obrońców. Prawodawca w ustawie o Sądzie Najwyższym rozróżnia bowiem role procesowe, jakie w postępowaniu przed tym Sądem mogą pełnić adwokaci i radcowie prawni, wskazując wyraźnie w art. 85 § 2 uSN zarówno pełnomocników, jak i obrońców. Brak jest w takiej sytuacji jakichkolwiek racjonalnych podstaw, aby w wypadku art. 29 § 11 uSN sformułowanie „pełnomocnik” rozumieć szerzej aniżeli w art. 85 § 2 uSN, jako obejmujące także obrońcę. W takiej sytuacji w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Najwyższym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego zawiadomienie organu samorządu zawodowego, do którego należy obrońca, w razie złożenia przez niego wniosku o przeprowadzenie testu niezależności, który został odrzucony (art. 29 § 10 uSN), możliwe jest jedynie w razie stwierdzenia przesłanek określonych w art. 20 § 1 k.p.k., a te w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

SSN Igor Zgoliński

**Przewodniczący Wydziału V
Sędzia Sądu Najwyższego
upoważniony do tymczasowego
wykonywania czynności
związanych z organizacją i
kierowaniem pracą Izby Karnej
oraz niektórych czynności z
zakresu prawa pracy**

Na niniejsze zarządzenie zażalenie nie przysługuje.

[WB]

[r.g.]

